

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfântului Ioan Scărarul

Casă a lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pe tine însuși părinte, cu dumnezeieștile tale virtuți, împodobind lămurit, ca și cu niște aur strălucitor, credința, nădejdea și dragostea cea adevărată; așezând dumnezeieștile legi, nevoindu-te cu înfrânarea ca un fără de trup. Pentru aceasta te-ai și luminat cu rugăciunile tale neîncetate și ai ajuns la locașurile cerești, învățătorule Ioane, părintele nostru.

ICOSUL Duminicii

Săptămâna care urmează, **a cincea din Postul Mare**, va avea un program de rugăciune mai deosebit

- **MIERCURI**

9.04.2003, începând cu ora 18.00:

DENIA CANONULUI CELUI MARE

- **VINERI** 11.04.2003, începând cu ora 18.00:

DENIA ACATISTULUI

17. Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.

18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut.

19. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine.

20. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.

21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el I-a răspuns: Din pruncie.

22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!

26. Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare.

28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui l-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?

29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât cu rugăciune și cu post.

30. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva.

31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia.

32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Exegeză¹ patristică la Evangelia zilei

„Acest neam de demoni nu iese decât cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 21).

Hristos vorbește aici de toate neamurile de demoni, nu numai de demonii care stăpânesc pe lunatici.

Și iată că le pune de mai înainte temeiul învățăturii despre post.

Să nu-mi spui mie de cazurile rare când unii au scos demonii și fără post! Chiar dacă poți spune un caz sau două de oameni care să fi scos fără post pe demoni, îți spun că este cu neputință ca un om care trăiește în desfătări, să izbăvească pe cineva care suferă de o astfel de boală. Pentru vindecarea unui om care are o boală ca aceasta, este mai cu seamă nevoie de post.

- Dar dacă ai credință, pentru ce trebuie să mai și postești? m-ar putea întreba cineva.

- Pentru că împreună cu credința, postul ne dă mai mare putere. Postul sădește în sufletul omului filozofie, face din om înger, doboară puterile cele netrupești; dar nu postul singur, ci e nevoie și de rugăciune; și în primul rând de rugăciune.

Să-ți arăt la câte bunătăți dă naștere rugăciunea unită cu postul! Omul care se roagă cum trebuie și postește nu are nevoie de multe lucruri; iar omul care nu are nevoie de multe lucruri nu poate îndrăgi banii și averile, ci este înclinat spre milostenie. Cel care postește este ușor și înaripat; se roagă cu mintea trează, postul stinge poftele cele rele, pogoară mila lui Dumnezeu, smerește sufletul îngâmfat. De aceea și apostolii posteau aproape întotdeauna. Cel care se roagă și postește are două aripi și este mai ușor decât vântul. Când se roagă nu cască, nu se întinde, nu amorțește, cum pățesc cei mai mulți, ci este mai iute ca focul și este mai presus de pământ. De aceea, mai cu seamă unul ca acesta este dușman și vrăjmaș demonilor. Nimic nu este mai puternic ca un om care se roagă cum trebuie. Dacă o femeie a avut puterea să înduplece pe un judecător crud, care nici de Dumnezeu nu se teme și nici de oameni nu se rușina (Luca 18, 2-8), cu mult mai mult va atrage asupra sa mila lui Dumnezeu cel ce se roagă neîncetat Lui, care-și înfrânează pântecele și alungă de la el desfătarea și îmbuibarea.

Dacă îți este trupul neputincios și nu poți

postii neîncetat, nu îți este neputincios ca să te rogi, nici fără putere ca să disprețuiești poftele pânteceleului. Chiar dacă nu poți să postești, totuși poți să nu te îmbuibezi. Nu-i puțin lucru și acesta, nici departe de post, ci în stare să pună capăt furiei diavolului. Că nimic nu este atât de plăcut diavolului, ca desfătarea și beția, pentru că ele sunt izvorul și mama tuturor păcatelor. Cu beția și îmbuibarea i-a făcut odinioară diavolul pe iudei să se închine la idoli (Ieșire 32, 1-6). Cu ele a aprins în sodomeni pofta nelegiuită (Facere 19, 4-8), că spune profetul: „Aceasta este fărădelegea sodomenilor, se răs fătau întru mândrie, în îmbuibare cu pâine și în desfătări! (Iezechiel 16, 49). Cu ele a pierdut diavolul pe nenumărați alții și i-a aruncat în iad. Ce rău nu săvârșesc beția și desfătarea? Fac din oameni porci și mai răi decât porcii. Porcul se tăvălește în noroi și se hrănește cu murdărie, dar omul care bea și se îmbuibază mănâncă la o masă mai dezgustătoare decât masa porcului; că la o astfel de masă pune la cale împreunări neîngăduite și iubiri nelegiuite. Unul ca acesta nu se deosebește de un îndrăcit: este tot atât de nerușinat, tot atât de furios. De îndrăcit ne este milă, pe acesta (pe bețiv) îl urâm, îi întoarcem spatele.

(Sfântul Ioan Gură de Aur - Predici)

SFÂNTUL IOAN SCĂRARUL

Preacuviosul Părintele nostru Ioan, cel ce a scris "Scara"

Sfântul Ioan (578-649) era de loc din Palestina. Icusit la minte și aplecat spre învățatură, fericitul Ioan s-a îndeletnicit cu cartea încă din copilărie, înainte de a intra în tagma călugărească. La vârsta de 16 ani însă, în fragedă tinerețe, se leapădă de toată slava lumească și, suindu-se la muntele Sinai, se hotărăște să slujească lui Hristos și oamenilor, viețuind în mănăstire, iar la vârsta de 20 de ani este tuns în călugărie, „mutându-se cu trupul în Sinai, iar cu sufletul în muntele ceresc”. Acum este încredințat unui foarte bun avvă (părinte duhovnicesc) în viața de obște a mănăstirii. După aceea va petrece alți 21 de ani în viață pustnicească, în pustia Tola, la început ca ucenic al lui Martirie, iar după moartea acestuia singur, și, în sfârșit, ca povătuitor al lui Moise, ucenicul său. Și era Tola ca la cinci stadii de biserică mănăstirii.

¹ Exegeză – interpretare, comentare, explicare istorică și filologică a unui text religios, literar, etc.

Petrecând 40 de ani în focul dragostei dumnezeiești, fericitul Ioan s-a făcut un desăvârșit învățat în toată înțelepciunea, și dascăl al sfințelilor (învățători) cerești, încât i s-a dat și numele de Scolasticul, adică învățatul, încă tânăr fiind.

Dar, auzind el că-i învinuit de unii că-și pierde vremea în cuvântări deșarte, căutând lauda și slava lumii, ori de câte ori, în Duminici și în sărbători, spunea un cuvânt de învățătură fraților, Sfântul Ioan n-a mai vorbit un an întreg nici un cuvânt către nimeni, osândindu-se singur la tăcere. Trecând anul, înfrânți de umilința sfântului, învinuitorii și frații l-au rugat cu lacrimi să le ierte nedreapta învinuire și să nu îngroape talantul înțelepciunii, ci să povățuiască pe cei ce vin la dânsul. Sfântul Ioan a rupt atunci tăcerea și fără supărare și cu umilință propovăduia oamenilor cuvântul lui Dumnezeu, după obiceiul cel dintâi.

Pentru viața lui trăită în neîncetată rugăciune și în dragoste de Dumnezeu neasemănată, fiind plin de toată fapta bună, s-a învrednicit de darul înainte vederii. Astfel, aflându-se odată în chilia sa, și cunoscând prin darul Duhului Sfânt că ucenicul său Moise se odihnește, furat de somn, sub o piatră mare ce stătea să cadă peste el, starețul l-a izbăvit dintr-o asemenea moarte, arătându-i-se în vis și chemându-l afară din primejdia pietrei aceleia, care a și căzut îndată.

Văzând toți frații iscusința lui în toate împrejurările și înălțimea lui duhovnicească, l-au ridicat pe fericitul Ioan *lumină în sfeșnic*, dându-i dregătoria de egumen al fraților din Sinai.

Nu se știe câți ani a trăit ca egumen, nici când a fost sfințit preot, dar ceea ce se știe bine este că Sfântul Ioan n-a plecat în veșnicie din lumea aceasta vremelnică, înainte de a ne lăsa, la cererea prietenului său Ioan, egumenul din Rait, minunata și plina de înțelepciune carte nemuritoare a dumnezeieștilor suișuri duhovnicești, ce se numește Scara. De la această vestită carte, marele stareț își trage numele de **Ioan Scărarul**.

BOLILE SUFLETEȘTI ALE FAMILIEI CREȘTINE DE ASTĂZI

Ce este vrăjitoria ?

Vrăjitoria este o lucrare a diavolului, prin care se amăgesc oamenii care cred în puterea farmecelor și apelează la ajutorul satanei, fie ca să afle viitorul, fie ca să se

răzbune pe cei care le fac rău. Iar femeile vrăjitoare care ghicesc, care fac farmece și trimit duhurile iadului, să facă rău creștinilor - să se certe între ei, să nu li se căsătorească fetele, să le moară vitele și să se urască soții și vecinii între ei—toți care lucrează cele rele cu puterea diavolilor, sunt condamnați din timpul vieții lor în iad”.

Aceștia, dacă nu se vor întoarce la Dumnezeu cu mare căință, nu se pot mântui.

Vrăjitoria este păcat împotriva Duhului Sfânt, căci oamenii cer ajutorul satanei ca să facă rău și să chinuiască pe creștini în loc să ceară ajutorul de la Dumnezeu.

Tot vrăjitorie este și ghicirea în cărți de joc, în cafea, cu carbuni etc.

“Cel ce mărturisește că a făcut vrăjitorie sau fermecătorie, i se va da timpul de pocăință ca la ucigaș (20 de ani)...” (Sfântul Vasile cel Mare, 65,72).

“Femeia ce va **fermeca**, pe străini și pe ai ei, să se canonisească 9 ani și metanii 500 pe zi.” (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 115).

“Cine ia mana grâului sau altceva din acelea (mana vitelor, a vinului etc.) acesta știe lucrul dra-cului ! De se va lăsa de aceasta, să facă pocăință 4 ani și metanii câte 100 (pe zi)” (Pravila Bisericească de la Govora, pag. 100).

“Cei ce apelează la vrăjitori ca să afle cele viitoare, să se pocăiască 6 ani, fiind opriți de cele Sfinte” (Sfântul Vasile cel Mare, 83).

Aceiași canon primesc și cei ce spun viitorul fetelor (ursita), și fac tot felul de **preziceri mincinoase**. Iar dacă vrăjitorii și ghicitorii nu vor părăsi aceste practici păgânești și diavolești, Sfinții Părinți hotărâsc “să se lepede cu totul de la Biseră”.

(Sinodul VI ecumenic, canonul 61).

Cei ce practică **hipnotismul, yoga, ocultismul, spiritismul, magia albă, magia neagră și orice exerciții transcendente, necreștine**, se canonisesc ca și vrăjitorii, fiind opriți de la Sfânta Împărtășanie până la 10-20 de ani, ca ucigașii. (Vezi: Sf. Vasile cel Mare, 65,72).

Cum trebuie combătut păcatul vrăjitoriei care se practică în unele familii și care face mult rău creștinilor ?

Vrăjitoria se biruiește și se izgonește din casele creștinilor prin citirea moliftelor Sfântului Vasile cel Mare, prin multă rugăciune, mai ales citirea Psaltirii la miezul nopții, cu post și metanii; prin spovedanie curată, aghiazmă și sfințirea caselor.

Creștinii care se roagă mult și postesc, care se spovedesc regulat și se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos, care nu fac rău la nimeni și duc viață curată, să nu se teamă de vrăjitoare, nici de diavoli, că nu pot să le facă nici un rău. Căci Dumnezeu păzește pe cei ce se tem de Dânsul și fac voia Lui.

Este bine să facă mai des aghiazmă în case, să se pună icoane și Sfânta Cruce în fiecare cameră, să nu se facă păcate de moarte în casele creștinilor și astfel, toate vrăjile și duhurile rele vor fi izgonite afară.

De asemenea, creștinii să nu creadă în vrăji, în vedenii false, în vise, în năluciri diavolești și în tot felul de zvonuri mincinoase, care înșală astăzi pe mulți, căci trăim vremuri apocaliptice și satana caută să amăgească pe toți. (fragment din "Călăuza ortodoxă în familie și societate" de arhimandrit Ioanichie Bălan, vol. II).

Știri din parohia noastră

Δ În sâmbetele din Postul Mare se oficiază tradiționalele pomeniri pentru cei răposați. Având în vedere situația deosebit de critică a bolnavilor din multe spitale ieșene, ne-am propus să colectăm din jertfa adusă de creștini la Biserică și să o ducem la patul bolnavului. Această inițiativă a adus multă mângâiere sufletelor celor în suferință. Astfel, primele patru pomeniri au fost destinate bolnavilor de la Spitalul de Psihiatrie Socola, Spitalul TBC Bârnova, și Spitalul Grajduri (de două ori), precum și unor bolnavi din parohie.

Mulțumim celor care ne-au sprijinit în aceste acțiuni: Ing. Aioanei Gheorghe, care a asigurat împreună cu fiicele Roxana și Georgiana transportul și distribuirea către bolnavi, precum și celor care s-au implicat nemijlocit în colectarea și organizarea pachetelor: Dr. Gabriela Mărgineanu, Prof. Delia Olaru, Maria Savin, Florica Cimpoi, Ana Borș, Viorica Tincu, Ana Crivoi, Maria Arămeanu, Alexandra Azoitei, Grigore Cristescu și epitropul Vasile Crivoi.

Δ Se află în curs de desfășurare lucrările de reparații și amenajări interioare la Prăznicarul parohiei, lucrări pe care dorim să le finalizăm până la Sfintele Paști, astfel încât să se poată organiza și aici, ca de obicei, masa pentru participanții la slujbă. Orice donație, orice sprijin cu materiale de construcție și cu forță de muncă în această perioadă sunt binevenite.

CÂTEVA RECOMANDĂRI UTILE ÎN PERIOADA POSTULUI MARE

- Postul Mare are doar două zile în care se mănâncă pește: **Bunavestire și Floriile**.
- În două săptămîni din acest post se slujește *Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul*: în **prima** săptămîină și în **a cincea** săptămîină, la denie.
- Canonul cel Mare, fiind o rugăciune de pocăință, este potrivit ca să fie însoțit cu **taina pocăinței**, sau **spovedania**.
- Postul de alimente trebuie neapărat însoțit cu îmbunătățirea comportamentului personal, prin practicarea virtuților, între care: cinstea, dreptatea, seriozitatea și cumpătarea în vorbire, bunăvoință și respect față de semenii, smerenie, răbdare și milostenie.
- Postul este un prilej potrivit pentru exercițiul rugăciunii. E bine să ne rugăm mai mult, citind acatiste, paraclise sau canoane de rugăciune.
- Postul ne poate ajuta mult în a cunoaște pe Dumnezeu. E recomandabilă citirea din Sfânta Scriptură, mai ales din Psaltire, sau cărțile profeților, precum și din scrierile Sfinților Părinți pentru folosul nostru sufletesc.

Un sfat pentru post :

„Ai defăimat ? – Binecuvintează !
Te-ai lăcomit ? – Dă înapoi !
Te-ai îmbătat ? – Postește !
Te-ai îngâmfat ? – Umilește-te !
Ai pizmuit ? – Roagă-te !
Ai ucis ? – Mărturisește !

Sfântul Vasile cel Mare